

FUNGUS

OFFICIEEL ORGAAN VAN DE NEDERLANDSCHE
MYCOLOGISCHE VEREENIGING

Onder hooge bescherming van H. M. de Koningin-Moeder

**BEZOEKT ALLEN DE JUBILEUMTENTONSTELLING IN
HAARLEM OP 7, 8, EN 9 OCTOBER A.S. Zie blz. 6.**

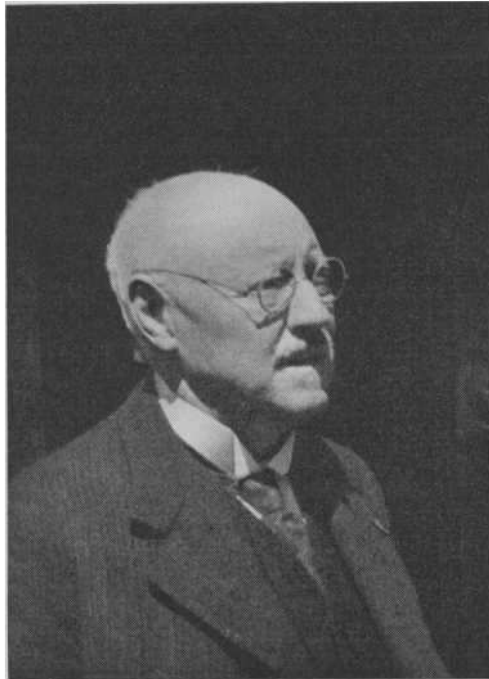
TER INLEIDING

Op de 8 Juli l.l. te Utrecht gehouden jaarvergadering is besloten, dat Fungus behalve populair tevens officieel orgaan van de Vereeniging zal zijn. Ten deele was het dit al, doordat herhaaldelijk bestuursmededeelingen opgenomen werden. Met ingang van de nieuwe jaargang zal dit nu geregeld gebeuren en zullen bovendien jaarverslagen en ledenlijsten, enz. in Fungus verschijnen en niet meer in de Mededeelingen. In dit nummer zal daarmee een aanvang gemaakt worden en zal men dus na de mededeelingen betreffende de tentoonstelling en na een verslag van de jaarvergadering, aantreffen de jaarverslagen van secretaris en penningmeester. De staat der vereeniging en de ledenlijst, benevens de jaarverslagen over de vorige jaren zijn ditmaal nog in de ongeveer gelijktijdig met dit nummer verschijnende Mededeelingen XXI te vinden.

Ook in ander opzicht zal Fungus veranderen; het zal een geïllustreerd orgaan worden. Hoewel dit voorloopig slechts op bescheiden schaal zal kunnen gebeuren, hopen wij, dat ook daardoor Fungus nog meer dan voorheen zal voldoen aan de behoefte om het contact tusschen de leden te versterken en zoodoende de groei van de vereeniging te bevorderen.

OORT.

DR J. S. MEULENHOFF
die van 1919 tot 1933 Voorzitter der Nederlandsche Mycologische
Vereeniging was.

Het zij de redactie vergund Dr. Meulenhoff op deze plaats namens alle leden hartelijk dank te zeggen voor alles, wat hij vóór en tijdens zijn praesesschap der Nederlandsche Mycologische Vereeniging heeft gedaan, om de populaire beoefening en de wetenschappelijke studie der Mycologie in het algemeen en de bloei van onze vereeniging in het bijzonder te bevorderen. Hij moge zich gelukkig voelen met de verzekering, dat er kan en zal worden voortgebouwd aan het vele goede, dat door zijn kennis, zijn werklust en doorzettingsvermogen en door zijn liefde voor de Mycologie en voor onze vereeniging, is begonnen en tot stand gekomen. Zijn daadwerkelijke hulp en voorlichting zullen daarbij nog te allen tijde op grooten prijs worden gesteld.

BIJ HET AFSCHEID NEMEN VAN DR. J. S. MEULENHOFF ALS
VOORZITTER VAN DE NEDERLANDSCHE MYCOLOGISCHE
VEREENIGING

Het is bij Meulenhoff gegaan als bij andere, oudere pharmaceuten, die gedurende hun studententijd of later floristen waren en met Heukels of Suringar en den atlas van Oudemans al aardig wat phanerogamen kenden, maar die tenslotte deze in den steek lieten en zich gingen wijden aan de studie der paddenstoelen. Ik herinner mij uit den tijd vóór 1907, dat wij een enkele maal een excursie ondernamen naar interessante terreinen, die om Zwolle lagen, om te kijken of deze of gene zeldzame phaneroogam nog aanwezig was. Onze aandacht op de paddenstoelen werd eigenlijk gevestigd door de bekende drie deeltjes van Michael, die wij op een groote boekenverkoop in Zwolle aantroffen en die ik kocht. Door onbekendheid met de materie was ons nooit de groote verscheidenheid der zwammen opgevallen, zoodat wij den indruk kregen met Michael spoedig een goed inzicht te krijgen. Maar dat kwam geheel verkeerd uit. Want de eerste excursie, die wij, gewapend met dat boekje, deden, leerde ons spoedig, hoezeer wij ons vergist hadden en toen maakte ik tevens kennis met de uitnemende kritiek, die Meulenhoff bij de beoordeeling van deze voor hem nieuwe materie ten beste gaf. De ondervonden teleurstelling heeft ons niet afgeschrikt. Wij werden lid van de pas opgerichte Mycologische vereeniging en hoorden daar, welke boeken voor de studie der zwammen noodig waren.

Voorzien van deze hulpmiddelen zijn wij lustig op excursie getogen en hebben heel wat verzameld, wat er maar aan paddenstoelen te vinden was. Toen kwam de echte aard van Meulenhoff te voorschijn. Daar was heel wat onderzoek voor noodig, eer hij tevreden was met een door mij voorgestelden naam; niet zoo maar werd deze geaccepteerd, als de zaak zoo'n beetje klopte. Altijd kritiseerend en naspeurend of de beschrijvingen van verschillende auteurs geen spoor van twijfel overlieten. Zoo enthousiast ging hij in de studie der zwammen op, dat hij over steeds meer gegevens wilde beschikken. Hij begreep, dat in twijfelachtige gevallen de origineele tekst en teekening moest geraadpleegd worden om zeker te zijn, dat de te onderzoeken zwam volkomen overeenstemde met die, welke de eerste vinder had beschreven. Zoo werden steeds boeken en plaatwerken aangekocht en beschikt Meulenhoff thans over een der grootste particuliere mycologische bibliotheken, waarin alle groote standaardwerken aanwezig zijn.

Als getrouw bezoeker der vergaderingen en excursies en als groote hulp bij de tentoonstellingen moest spoedig de aandacht op hem vallen en het duurde niet lang of hij werd in het bestuur der

Mycologische Vereeniging gekozen. Als bibliothecaris heeft hij voortreffelijk werk verricht en een van zijn eerste daden was om toestemming te krijgen, dat jaarlijks een bedrag voor boek- en plaatwerken werd uitgetrokken met het resultaat, dat onze vereeniging thans over een behoorlijke bibliotheek kan beschikken.

Toen in 1919 een vrij kinderachtige kwestie aanleiding was tot verschil van meening in het bestuur, heeft Meulenhoff alle mogelijke moeite gedaan, om in dit lichaam zelf het geschil op te lossen en toen dit niet mocht baten ook in de ledenvergadering er zich voorgespannen om de zaak in der minne te schikken. De ouderen onder ons zullen zich nog herinneren, dat ten slotte de aanwezige leden de knoop moesten doorhakken met het gevolg, dat voorzitter en secretaris het bestuur verlieten. Toen koos de vergadering Meulenhoff tot voorzitter.

De wijze, waarop hij in de afgelopen jaren de vereeniging heeft geleid, was voortreffelijk en ik beschouw het als een zijner grootste verdiensten, dat hij van meet af aan er op aangestuurd heeft, dat het karakter onzer Vereeniging zuiver wetenschappelijk zou worden. De richting, die onze Vereeniging in den aanvang was ingeslagen om naast de beoefening der mycologische floristiek ook haar volle aandacht te schenken aan meer culinaire perspectieven, werd voor een groot deel verlaten. De zuiver wetenschappelijke weg werd ingeslagen en thans bij Meulenhoffs aftreden kunnen wij met trots getuigen, dat niet alleen veel werk voor de floristiek der hoogere en lagere zwammen is verricht, maar ook op zijn instigatie twee jongere leden onzer vereeniging op zuiver mycologische dissertaties zijn gepromoveerd.

Op de tentoonstellingen was hij onvermoeid om alles te doen, wat het welslagen kon bevorderen en de deelnemers aan de algemeene en bijzondere excursies zullen zich herinneren, hoe hij zoowel bij het verzamelen als ook bij het determineeren van het gevondene allen tot voorbeeld strekte. Zijn groote kennis van de mycologische flora kwam dan tot zijn recht en zijn kritiek bij het determineeren was alleszins juist. Bij het leiden der vergaderingen stelde hij er prijs op, dat ieders meening tot zijn recht kon komen en waar het ging om besluiten uit te voeren, die hij anders beoordeelde dan de meerderheid der vergadering, was hij steeds onpartijdig. Hij was van het echte hout, waaruit de goede voorzitters gesneden worden en heeft onze Vereeniging gemaakt tot een, die tot de wetenschappelijke Natuurhistorische Vereenigingen gerekend wordt. En was het wetenschappelijke deel van vergadering, tentoonstelling of excursie afgelopen, dan wist hij bij het verdere gezellig samenzijn op juiste wijze voor te gaan en de prettige toon te treffen, die in onze Vereeniging zoo bekend was en die maakte, dat er een groote kern van leden was, waarin een vriendschappelijke geest heerschte en men kameraadschappelijk met elkaar omging.

Zoo heeft Meulenhoff als voorzitter der Nederlandsche Mycologische Vereeniging gewerkt en haar op een hoogte gebracht, die menige zuster Vereeniging haar kan benijden.

Wij allen betreuren het, dat zijn gezondheid hem noodzaakte het voorzitterschap neer te leggen, maar wij zijn ook overtuigd, dat hij door de vriendschap, die hij van allen mocht genieten, met genoeg terug zal denken aan den tijd, dat hij de leider onzer Vereeniging was.

Dat wij hem nog lang als getrouw lid mogen behouden.

MEULE MEESTER.

ZWAMMENLUISTER

Alles, wat aan het door menschenhand gewrochte afstoot door lijn en kleur, vervaagt of verdwijnt, wanneer de Natuur een kans krijgt, om haar krachten aan verbetering en verfraaiing te wijden. Talloos vele zijn de voorbeelden om ons heen, waar door middel van boom of plant de aesthetisch zwakke en mislukte plaatsen van huis en hof werden omgetooverd in plekjes vol schilderachtige bekoorlijkheid en ware, ongedwongen schoonheid. Hoe weinig moeite en zorg bleek daarvoor meestal noodig, want het is steeds weer een groote verrassing te bemerken, dat de Natuur in hooge mate de vrije hand, die haar bij de groei en de opvoeding van haar eigen kinderen wordt gelaten, weet te waardeeren, ondanks het feit, dat een inmenging van het menschelijk vernuft de resultaten in sommige gevallen beter doet zijn. En zij belooft ons met het allermooiste, dat zij geven kan, waardoor allen, die het weten te beseffen, steeds weer vol bewondering en dankbaarheid staan voor haar bijzondere gave, in allen eenvoud datgene te kunnen scheppen, wat de mensch met geenerlei hulpmiddel in staat is voort te brengen.

Niet alleen beschikt zij in haar welvoorzien cosmetisch arsenaal over de hoogere botanische elementen, zooals boomen en planten met hun onuitputtelijke variatie in bladeren- en bloesempracht, maar ook over velerlei wezens van lagere orde, zooals de varens, mossen en zwammen. Met die schijnbaar eenvoudige middelen weet zij de meest smaakvolle resultaten te verkrijgen, zoowel bij het kunstmatige zonder schoonheid, als ook bij vele voortbrengselen van de Natuur zelf, welke toch zonder meer dikwijls reeds een lust voor de oogen zijn.

Weinigen zullen er onder U zijn, die nog nooit hebben genoten van de kunstig uitgevoerde en toch zoo onge Kunststelde versiering van muren en daken met wat doodgewone mosjes en varens, die daar bij toeval als jonge plantjes of als sporen op terecht waren gekomen en in den loop der jaren een rijke vegetatie hebben ge-

vormd. Wie heeft nooit eens vol bewondering gestaan voor een houten bruggetje of een hek, waarvan balken en palen dicht bezet waren met allerhande zwammetjes in een bonte mengeling van fraaie vormen en kleuren en voor wie was de aanblik van met veelsoortige mossen en paddenstoelen begroeide boomstammen, -takken en -stronken in het herfstwoud of van het door schitterend gekleurde zwammen vroolijk bespikkelde mos- en bladerentapijt van bosch en veld de eerste maal geen openbaring?

Aan weinigen — hun aantal vermindert gelukkig nog voortdurend — zal het wonder der Natuur, in eenigerlei vorm geheel voorbij zijn gegaan en vooral de kwistigheid en de smaak, waarmee in het najaar alles wat zwam is, aan de versiering van de inventaris onzer bosschen en velden dienstbaar wordt gemaakt, heeft niet nagelaten ook op anderen, dan op hen, die zich natuurliefhebber noemen en voelen, een onweersaanbare aantrekkingskracht uit te oefenen.

En niemand van al diegenen, onverschillig of zij al dan niet met de geheimen van het zwammenrijk eenigszins vertrouwd zijn, mag de prachtige gelegenheid voorbij laten gaan, om straks in Haarlem voor het eerst of opnieuw met hetgeen er op Mycologisch gebied te zien en te hooren of anderszins te genieten valt, kennis te maken! Veel ervan vertellen of verklappen mag ik, door gebrek aan plaatsruimte, hier niet. Men vindt er trouwens elders in dit blad reeds het noodige over. Maar wat ik niet mag nalaten is, allen, in de eerste plaats onze trouwe leden zelf, maar ook hunne familieleden, vrienden en kennissen en verder, al degenen, die dit onder de oogen krijgen, dringend aan te raden en tegelijkertijd van harte uit te noodigen een kijkje te komen nemen en zoo mogelijk een of meer excursies mee te maken. Spijt zal niemand daarvan hebben, want er zal wat te zien zijn!!

DE V.

ONZE 15de PADDENSTOELENTENTONSTELLING TE HAARLEM OP 7, 8 EN 9 OCTOBER

Het is een goede gedachte geweest de Paddenstoelententoonstelling in het jubileumjaar onzer Vereeniging te houden in de stad, waar de Nederlandsche Mycologische Vereeniging 25 jaar geleden werd opgericht. Het scheelt zelfs maar enkele dagen, of juist op dien oprichtingsdatum zou de tentoonstelling hebben plaats gehad! Immers op 17 October 1908 werd de vereeniging gesticht. In het vorig nummer van „Fungus” vindt men op blz. 64 een artikel van Dr Meulenhoff met nadere bijzonderheden hierover, zoodat ik hier dit feit verder niet behoef te bespreken.

Het spreekt wel van zelf, dat reeds lang het plan bestond, het

25-jarig bestaan te vieren met een tentoonstelling, die al haar voorgangsters in belangrijkheid overtrof. Daarom is in de laatste twee jaren geen tentoonstelling gehouden, ten einde onze krachten op de jubileumtentoonstelling te kunnen concentreren. Het was meer en meer het streven der Permanente Tentoonstellingscommissie geworden, niet slechts een zoo groot mogelijke collectie paddenstoelen bijeen te brengen, doch ook den bezoekers een indruk te geven van de groote belangrijkheid van paddenstoelen en zwammen voor natuur en cultuur. Vandaar, dat de programma's verschillende afdelingen vermeldden, waarvan de eerste, de paddenstoelen zelve, wel de voornaamste was, maar waarvan die, welke de biologie der zwammen, hun nut, schade en gebruik demonstreerden, toch niet minder de belangstelling trokken. Het was dan ook het ideaal van de tentoonstellingscommissie deze afdelingen steeds meer aan hun doel te doen beantwoorden, zoodat geen bezoeker de tentoonstelling zou verlaten zonder de overtuiging met zich mede te dragen, dat de Nederlandsche Mycologische Vereeniging niet slechts een vereeniging was van menschen, die er een wat uitzonderlijke liefhebberij op na hielden, maar een vereeniging, die een zeer nuttige taak vervulde door het bevorderen van de kennis en de bestudeering van een zoo hoogst belangrijke groep van organismen als de zwammen zijn. Verscheiden malen heb ik uit den mond van vertrekkende bezoekers van vroegere tentoonstellingen mogen hooren, dat hen a.h.w. de oogen waren open gegaan. Ik betreur het daarom in hooge mate, dat de tijdsomstandigheden ons genoopt hebben, in plaats van uitbreiding aan deze afdelingen te geven, ze integendeel sterk in te krimpen. Zij brachten nl., al werd het materiaal steeds door de inzenders met groote welwillendheid kosteloos afgestaan, toch vrij groote kosten mede. De omvang en veelal de teerheid van het materiaal eischten zorgvuldige en omvangrijke verpakking en daardoor vrij hooge verzendkosten; verder moesten zooveel meer tafels ingericht en bekleed worden, lichtpunten worden aangebracht e.d.m. Voor het uitpakken, opstellen en weder inpakken waren voorts heel wat personen noodig, vooral omdat het werk steeds in enkele uren gedaan moest worden. Een niet onaanzienlijk deel der kosten werd dan ook door deze groepen veroorzaakt. Waar nu in de laatste jaren helaas ons ledenaantal een dalende lijn vertoont, niet omdat de belangstelling en de liefhebberij verminderd zijn, maar omdat maar al te velen, juist uit de kringen, waaruit onze leden voortkomen, moesten bezuinigen, werd het door Bestuur, Commissie en Algemeene vergadering noodzakelijk geacht, de kosten van de tentoonstelling zooveel mogelijk te beperken. En bestaat immers kans, dat tegen het einde van het jaar nog weer velen genoodzaakt zullen zijn, hunne uitgaven voor het komende jaar te verminderen, zoodat ons ledental weer kleiner kan worden. Mocht verder het weder tijdens

de tentoonstelling onverhoopt even ongunstig zijn, als te Nijmegen het geval was, dan staat ons wederom een deficit te wachten. Daarom is besloten, op deze 15de tentoonstelling nog meer dan op haar voorgangsters de paddenstoelen zelve de hoofdschotel te doen zijn. En terecht, immers als wij er in slagen op deze jubileumtentoonstelling een grooter aantal soorten ter bezichtiging en bestudeering bijeen te brengen dan ooit te voren, zoodat de tentoonstelling werkelijk een beeld geeft van den paddenstoelenrijkdom van ons land, dan kunnen wij er ons na afloop mede vleien, wederom een goed werk voor de Vereeniging te hebben verricht.

Maar om dat te bereiken, zijn twee factoren van vitaal belang: vooreerst gunstig weer voor de ontwikkeling der paddenstoelen, iets wat wij niet in de hand hebben, en ten tweede: krachtige medewerking onzer leden! Bestuur en Commissie kunnen daaraan niets anders doen dan met den meesten aandrang onzen leden om krachtdadige medewerking te verzoeken. Bij geen onzer tentoonstelling heeft het ooit daaraan ontbroken, wij twijfelen er dan ook niet aan of ditmaal, nu het een jubileumstentoonstelling geldt, zullen de leden zichzelf willen overtreffen! Men weet het: inzendingen van paddenstoelen uit alle streken van het land zijn noodig, wil de tentoonstelling slagen.

De paddenstoelen moeten *uiterlijk* des Donderdags 5 October verzameld en in den middag of avond van dien dag aan het adres: *Paddenstoelententoonstelling, Gemeentelijk Concertgebouw, Haarlem*, verzonden worden. Onkosten van verzending, eventueel van verpakkingsmateriaal (deze kosten s.v.p. zooveel mogelijk te beperken) worden op verzoek terugbetaald; desgewenscht kan ongefrankeerd gezonden worden. Naam en woonplaats van afzender en indien de verpakking wordt terug verlangd ook dit, zijn duidelijk te vermelden. Toevoeging van inhoudsopgave vergemakkelijkt het werk der met uitpakken en sorteeren belaste commissieleden. De verpakking zij doelmatig: geen volgepropte manden of kisten, doch alles ruim en luchtig. Door de paddenstoelen tusschen in elkaar gefrommelde reepen papier te leggen, wordt een eenigszins veerende verpakking verkregen, waardoor beschadiging door schudden voorkomen wordt. Bij verpakking in kistjes is het goed daarin eenige luchtgaten te maken.

Maar niet alleen door het inzenden van paddenstoelen kunnen onze leden tot het welslagen der tentoonstelling bijdragen. Ook door hunne vrienden en kennissen met woord en in geschrift op te wekken tot een bezoek aan de tentoonstelling kunnen zij zeer nuttig werk doen. Het entree is juist met het oog op de slechte tijden uiterst laag gesteld: Zaterdag 50 cts, Zondag en Maandag 25 cts. Dit kan dus voor niemand een beletsel zijn. Belangrijker echter dan de ontvangen entreegelden (al speelt de „nervus rerum" ook in dit geval een groote rol) is het, dat daardoor ongetwijfeld

bij de op deze wijze tot een bezoek aangemoedigde bezoekers de belangstelling in de paddenstoelen zal ontwakken of verlevendigd zal worden, hetgeen zich wellicht zal uiten door toetreden tot onze vereeniging.

Deze tentoonstelling zal dus meer gewijd zijn aan de systematiek en de morphologie dan aan de biologie en de economische beteekenis der zwammen; de groote inzending van den Plantenziektenkundigen Dienst, die van Staatsboschbeheer, Ned. Heide Maatschappij, Rijksproefstation voor Zaadcontrôle e.m.a. zullen ditmaal ontbreken. Wel zullen weer de bekende fraaie en klassieke boekwerken aanwezig zijn, evenals de niet minder bekende collectie gekleurde lantaarnplaatjes. De sporenval zal weder gedemonstreerd worden; de giftige paddenstoelen en de eetbare, die er min of meer op gelijken zullen naast elkaar te zien zijn, en last not least: Mevrouw de Visser heeft zich wederom willen belasten met de leiding van dat onmisbare en zoo pakkende onderdeel: de paddenstoelenkeuken! Er zal dus weer, zoolang de voorraad strekt, gelegenheid tot proeven zijn, een gelegenheid, waarvan door de leeken en ook door de fijnproevers zoo gaarne en zoo belangstellend gebruik wordt gemaakt.

Waarschijnlijk zullen op Zaterdagavond in een nader te bepalen localiteit wederom de films van de heer Mol over slijmzwam en stinkzwam met toelichting door Ir Schweers worden vertoond, waarna ondergeteekende aan de hand van een kerncollectie uit onze gekleurde lantaarnplaatjes als gewoonlijk een en ander over paddenstoelen, hun beteekenis, vormen- en kleurenrijkdom zal vertellen. Deze voordrachten zullen door ieder belangstellende gratis kunnen worden bijgewoond.

In het Eerecomité hebben bereids verschillende autoriteiten, in de eerste plaats de Heer Commissaris der Koningin, Jhr. Mr. Dr. A. Roëll welwillend zitting genomen, terwijl in het tentoonstellingscomité tal van op natuurhistorisch of aanverwant gebied vooraanstaande personen hunne medewerking verleenen. De heer G. A. van Schaik, Kleverparkweg 123, Haarlem, is zoo vriendelijk geweest zich wel met de omvangrijke taak van secretaris der tentoonstellingscommissie te belasten.

In het programma, dat tijdig verschijnen en aan alle leden toegezonden zal worden, vindt men alle bijzonderheden uitvoerig. De zalen in het Concertgebouw zijn bij uitstek voor het doel geschikt; ook de ligging in het centrum van de stad, vlak bij de Groote Markt, is uitstekend.

Over de excursies vindt men elders in dit blad eene mededeeling, evenals over een geschikte gelegenheid om gedurende zijn verblijf in Haarlem zijn intrek te nemen.

Voor zoover wij die in de hand hebben, zijn dus alle voorwaarden voor een welslagen der tentoonstelling aanwezig.

Ik twijfel er niet aan of ieder van onze leden zal naar zijn beste krachten op de bovenaangegeven wijze er toe willen medewerken om van deze 15de, tevens jubileumtentoonstelling, der 25-jarige Nederlandsche Mycologische Vereeniging er eene te maken, zooals er nog nimmer te voren een is geweest.

En laten alle leden, voor zoover hen dit mogelijk is, ook zelf de tentoonstelling bezoeken, opdat de band, die hen verbindt, de liefde voor de mycologie, weder wat vaster aangehaald wordt. Moge de 25-jarige na afloop der tentoonstelling er met trots op kunnen terugzien!

*De Voorzitter der Ned. Mycologische Vereeniging en
der Permanente Tentoonstellingscommissie,*

T. A. C. SCHOEVERS.

EXCURSIES GEDURENDE DE TENTOONSTELLINGSDAGEN

Ter gelegenheid van onze jubileumtentoonstelling zullen voor onze leden vanuit Haarlem twee excursies worden gehouden, nl.:

Zondag 8 October.

Algemeene leden-excursie naar de Staatsbosschen van Schoorl per autobus, *door de vereeniging aangeboden.*

Vertrek 10 uur precies vanaf Concertgebouw; terug plm. 6 uur.
Lunchpakket zelf meenemen.

Leiders: Ir A. C. S. Schweers en G. Gerbranda, Houtvester.

Maandag 9 October.

Algemeene ledenexcursie *met introductie* naar het landgoed „Elswout” bij Overveen.

Vertrek vanaf het Concertgebouw per autobus om 9 uur. Terug plm. 1 uur. Kosten ± 25 cts per persoon.

Leiders: H. Boting, G. L. van Eyndhoven en G. A. van Schaik

Opgave van deelneming aan één of beide excursies gaarne vóór 1 October a.s. aan den Secretaris der Tentoonstellingscommissie, den Heer G. A. van Schaik, Kleverparkweg 123, Haarlem. Telefoon 14-1-14.

LOGIES
GEDURENDE DE TENTOONSTELLINGSDAGEN

Aan de leden, die gedurende de tentoonstelling in Haarlem verblijven willen, wordt verzocht te willen logeeren in Hotel „*De Leenwerik*” y Kruisstraat 30—32 (zeven minuten loopens vanaf Station — te bereiken met lijn 1 — in de nabijheid van het tentoonstellingsgebouw).

Men kan daar logeeren vanaf Zaterdag 12 uur (vóór de lunch) tot en met Maandag na de lunch (plm. één uur) voor f 7,75 per persoon (plus 10% service).

(Wenscht men warme lunch, dan wordt de prijs f 8,50 per persoon.)

Alleen dineeren kan men er à f 1,25, f 1,50 of f 2,50.

Alleen lunchen kan men er à f 1,25 en f 1,50.

Voor een goeden gang van zaken is het beslist noodzakelijk, dat men opgeeft wat men wenscht, *zoo spoedig mogelijk, in elk geval vóór 1 October* bij den Secretaris van de Tentoonstellingscommissie, den Heer G. A. van Schaik, Haarlem, Kleverparkweg 123, telefoon 1.4.1.1.4.

KORT VERSLAG VAN DE JAARVERGADERING TE UTRECHT
OP 8 JULI 1933

Bij de opening van de vergadering, welke 's morgens door 16, 's middags door 20 leden werd bijgewoond, memoreerde de voorzitter hetgeen in de eerste 25 jaren van het bestaan der vereeniging bereikt was. Gewezen werd op de belangstelling, die voor de paddenstoelen gewekt werd en op de toename in onze kennis. Hij sprak de hoop uit, dat ook de volgende 25 jaren een periode van vooruitgang zouden zijn. Het overleden lid Mr ten Houten werd herdacht, terwijl ons medelid Donk met zijn promotie op een mycologisch onderwerp gelukgewenscht werd.

De notulen der vorige vergaderingen werden goedgekeurd, evenzoo de jaarverslagen van secretaris, penningmeester, bibliothecaris, conservator en van de redacties van Mededeelingen en Fungus. De rekening en verantwoording van den penningmeester werd in orde bevonden en dezen werd décharge verleend.

Na behandeling van het verslag van den conservator, deelde de voorzitter mede, dat de Heer Lütjeharms door gebrek aan tijd niet in de gelegenheid was alle inkomende zendingen paddenstoelen te determineeren en te beantwoorden. De voorzitter heeft nu den Heer Swanenburg de Veye bereid gevonden om inlichtingen over paddenstoelen te geven. Elders in dit nummer zal men hierover iets naders kunnen vinden.

Na verkiezing tot bestuurslid, werd de Heer T. A. C. Schoevers tevens tot voorzitter van de vereeniging gekozen. De Heer Schoevers aanvaardt zijn benoeming. De Heer v. d. Lek spreekt den aftredenden voorzitter, den Heer Meulenhoff, die zoo lang de vereeniging geleid heeft, toe met een woord van groote waardeering voor diens wetenschappelijken aanleg en organisatietalent, gepaard aan zin voor gezelligheid.

Als lid van de Redactie van de Mededeelingen wordt benoemd de Heer van Vloten, die zijn benoeming aanvaardde. In de vacature, ontstaan door het

bedanken van den Heer Lubberts als lid van de tentoonstellingscommissie, wordt nog niet voorzien. De Heer G. A. van Schaik heeft zich evenwel bereid verklaard voor dit jaar in de tentoonstellingscommissie zitting te nemen.

Een belangrijk punt van bespreking vormt het voorstel van de Commissie voor de tentoonstellingen. Het voorstel omvat het houden van een tentoonstelling op bescheiden schaal (dus in hoofdzaak paddenstoelen, zonder veel bijwerk) op 7, 8 en 9 October te Haarlem. Tegelijkertijd zal een ledenexcursie gehouden worden in de omstreken van Haarlem, zoodat de deelnemers tevens de tentoonstelling kunnen bezoeken. Het voorstel wordt aangenomen.

Ook het voorstel inzake de uit te geven periodieken wordt vrijwel ongewijzigd aangenomen. Zooals reeds in de inleiding medegedeeld, wordt *Fungus* het officiële orgaan van de vereeniging. Daarnaast blijven de Mededeelingen bestaan; deze zullen nu uitsluitend wetenschappelijke bijdragen bevatten en verschijnen wanneer er copie is. Ook zal het mogelijk zijn om overdrukken van mycologische artikelen uit andere tijdschriften als Mededeelingen aan de leden te verstrekken. Het voorstel om de redactie van *Fungus* uit te breiden wordt in dien zin gewijzigd, dat er één hoofdredacteur zal zijn met een aantal vaste medewerkers. De Heer Swanenburg de Veye wordt tot hoofdredacteur benoemd, tot vaste medewerkers de Heeren Reynders (tevens plaatsvervangend hoofdredacteur), v. d. Lek, v. Eyndhoven, v. Vloten en de conservator en secretaris qualitate qua. Illustraties zullen voortaan in *Fungus* opgenomen worden. Dit zal zeker de aantrekkelijkheid verhoogen en zoodoende bij de propaganda goede diensten bewijzen. In verband met de uitbreiding zal maximaal f 700.— voor *Fungus* besteed mogen worden.

De begroting wordt aangenomen, behalve voor de posten Tentoonstelling, Mededeelingen en *Fungus*, die worden opengehouden in verband met de onzekere uitkomsten der tentoonstelling en met de nieuwe regeling van Mededeelingen en *Fungus*.

Na afloop van het huishoudelijke gedeelte werden eenige medegebrachte paddenstoelen gedemonstreerd. De Heer Oort vertoonde een eenigszins op een *Cordiceps* gelijkende zwam, *Hirsutella* genaamd, die op grauwe dennensnuitkevers parasiteert. De Heer Donk liet een groot deel van zijn gedroogde collectie zien (jammer genoeg, tevens collectie levende kevertjes), waarbij hij interessante mededeelingen deed over de nieuwere indeeling van geslachten enz. De aangekondigde voordracht ging door tijdgebrek niet door.

DE SECRETARIS.

JAARVERSLAG VAN DEN SECRETARIS OVER 1932-1933

Het jaarverslag van den secretaris over het afgelopen jaar kan niet bijzonder optimistisch aanvangen. Twee zeer belangstellende leden, Prof. Valckenier Suringar en Mr A. Th. ten Houten werden ons door den dood ontrukkt. Prof. Valckenier Suringar liet ons een belangrijk legaat na, waarvoor wij ook op deze plaats onze hartelijke dank willen betuigen.

Het ledental van de vereeniging is dit jaar door de tijdsomstandigheden vrij aanzienlijk gedaald, toch schijnt er aan het eind van het jaar een gunstige wending te zijn gekomen, aangezien er thans een zekere stabilisatie is ingetreden.

Behalve twee algemeene ledenvergaderingen werd er van 1—3 October te Ruurlo een zeer geslaagde excursie gehouden. Een groot aantal leden nam aan deze excursie deel en er heerschte, mede dank zij de vele paddenstoelen en het mooie weer, een prettige stemming. Ik geloof wel te mogen zeggen, dat naast de tentoonstellingen, de excursies tot de hoogepunten van onze vereeniging gerekend mogen worden.

In den loop van het jaar hadden er eenige mutaties in het bestuur plaats. Op de algemeene ledenvergadering van Juli 1932 werd in de vacature ontstaan door het overlijden van den Heer Vuyck voorzien door de benoeming

van den Heer van Dam. Door het bedanken van den Heer van Dam was het noodzakelijk op de excursie te Ruurlo wederom een algemeene ledenvergadering te houden. De Heer Oort werd in de plaats van den Heer van Dam benoemd.

Vermeld moet nog worden, dat in de Commissie voor de Mededeelingen in plaats van den Heer Goethart werd benoemd de Heer Hoogland. In de vacature, ontstaan in de Redactie van Fungus door het overlijden van den Heer Fabius, werd benoemd de Heer Swanenburg de Veye. In de vacature in de Commissie voor de tentoonstellingen ontstaan door het bedanken van Mevr. Boetje-van Ruyven werd gekozen de Heer Lubberts. Door het bedanken van den Heer Lubberts is er opnieuw een vacature ontstaan, waarin nog niet is voorzien.

Van Fungus verschenen in den loop van het verenigingsjaar 6 nummers. Van de Mededeelingen verscheen dit jaar geen nummer. Een jubileumnummer ter eere van het 25-jarig bestaan van de Vereeniging werd voorbereid en zal in het begin van het nieuwe verenigingsjaar verschijnen.

De secretaris,
A. J. P. Oort.

VERSLAG VAN DEN PENNINGMEESTER OVER HET VEREENIGINGSJAAR 1932-1933

Het giro-saldo bedroeg op 1 Juli 1932 f 69,19
In het verenigingsjaar werd ontvangen f 1275,52

Te zamen f 1344,71
De uitgaven bedroegen f 884,02

Het giro-saldo bedroeg op 1 Juli 1933 f 460,69

Bij het begin des jaars was het zgn. Boekenfonds groot f 5,64
Dit bedrag werd vermeerderd met eene bijstorting van f 50,—
en daalde door boekenaankoop met een bedrag van f 80,23
zoodat de stand van dit fonds op 1 Juli 1933 minus f 24,59
is geworden.

Aan het legaat Cool en aan de Bankreserve groot f 501,— werd niets ontleend.

De Penningmeester,
Ir A. C. S. SCHWEERS.

Alkmaar, den 1 sten Juli 1933.

BELANGRIJK BERICHT

Op de onlangs gehouden ledenvergadering te Utrecht is besloten, den arbeid van onzen conservator eenigszins te verlichten, door een gedeelte van het determineeren conserveerwerk (vondsten van de leden) aan ondergeteekende op te dragen. *In verband daarmede worden de leden verzocht, van het volgende goede nota te willen nemen : men zende in het vervolg zijn vondsten ter determinatie (en ter eventuele conserveering) aan ondergeteekende, wanneer het Basidiomyceten (o.m. dus paddenstoelen met plaatjes, buisjes en stekels onder den hoed), aan den heer Lütjeharms te Leiden, wanneer het Ascomyceten zijn.* Bij twijfel sture men naar verkiezen aan een van beide.

Naar aanleiding van het bovenstaande mogen hier nog even enkele wenken gegeven worden (zie ook onder „Paddenstoelen zoeken” in het vorige nummer) : verzendt uw materiaal liefst zoo spoedig mogelijk na het plukken, in

meerdere exemplaren van verschillende leeftijd (wanneer die althans te vinden zijn), de soorten afzonderlijk verpakt, bij voorkeur in zacht vloeipapier of tusschen mos, en tezamen stevig in een *weerstandskrchtig* omhulsel. Sluit bij elke soort een papiertje in met verwijzing naar gegevens betreffende groei en vindplaats (substraat!), en eventueel andere, zooals vorm, kleur, geur, enz. Vermeldt vooral de datum en, zoo mogelijk, Uw eigen (waarschijnlijkheids)diagnose! *Weest niet bang, misschien doodgewone soorten te zullen sturen*; wij zijn te allen tijde bereid, om U de naam van een zwam mede te deelen, al is het nog zoo'n algemeen voorkomende, en *ge kunt nooit weten of het misschien niet een rariteit zal blijken te zijn!*

Slechts met behulp van onze leden zullen we langzamerhand een juist en volledig beeld van de Nederlandsche paddenstoelenflora kunnen verkrijgen. Werkt allen daaraan mede!

DE VEYE.

OVER RETICULARIA LYCOPERDON BULL.

De vruchtlichamen van dit organisme vertoonen veel overeenkomst in bouw met die van de stuifzwammen. Ze zijn afgeplat bolrond, met een dunne, papierachtige wand, waarbinnen een bruin poeder, de sporen.

De ontwikkeling is echter heel anders dan bij de schimmels. Uit de spore komt na kieming een cel met een trilhaar, die zich door water beweegt net als een Flagellaat, een ééncellig dier. Deze cel, *myxoflagellaat* genoemd, kan zich vermeerderen door deeling, of kan met andere myxoflagellaten versmelten. Het versmeltingsproduct of *plasmodium* is ook bewegelijk, eerst door flagellen, later door vormveranderingen, die tot stand komen door uitsteken van schijnvoetjes en door stroomingen in het protoplasma.

Het plasmodium groeit aan door versmelting met myxoflagellaten en door opnemen van voedsel. Na eenigen tijd worden uit dit plasmodium de vruchtlichamen gevormd.

Myxoflagellaten en plasmodiën leven in den grond of in dood hout. Voor de vruchtvorming komt het plasmodium hieruit te voorschijn en neemt de vorm aan van een vruchtlichaam: de buitenlaag wordt tot een harden, papier-achtigen wand, uit het overige deel van het plasma worden voornamelijk sporen gevormd.

Bij de hoogere schimmels verloopt de ontwikkeling heel anders, uit de sporen groeien hier meercellige draden, de elementen, waaruit het schimmelweefsel is opgebouwd.

Het plasmodium echter is één protoplasmamassa met een groot aantal kernen zonder celwanden.

De Bary, die in 1860 van dergelijke organismen de ontwikkeling heeft onderzocht, heeft ze genoemd Mycetozoa. Hij plaatste ze in het Dierenrijk om hun ontwikkeling en om hun manier van voortbeweging en voeding. (Hij zag, dat ze vast voedsel opnamen en verteerden, nl. stukjes van planten en bacteriën). Door andere onderzoekers vóór de Bary werden ze ondergebracht bij verschillende groepen van hoogere zwammen o.a. als Myxogasteres bij de Gastromyceten. Ze werden ook genoemd *Myxomycetes*, waarvan de Nederlandsche naam *slijmzwammen* is gemaakt.

In Doflein's „Lehrbuch der Protozoenkunde” worden ze gerekend tot de Rhizopoda, een groep van de Eéncellige dieren.

Wettstein brengt ze tot een aparte stam van het Plantenrijk, hij noemt echter deze plaatsing meer conventioneel dan feitelijk.

Pascher heeft hun overeenkomst met de Flagellaten aangetoond.

Alle onderzochte Myxomyceten maken een flagellaten-stadium door gedurende enkele uren, waarna ze amoëboïd worden, of ook wel langer.

Bovendien heeft Pascher eenige Flagellaten beschreven, die diploïde plasmodiën vormen (de plasmodiën van de Myxomyceten zijn ook diploïd).

Hier volgt een beschrijving van *Reticularia Lycoperdon* Buil. naar Listers beschrijving in „A Monograph of the Mycetozoa”.

Plasmodium room-wit.

Aethalium (= vruchtlichaam, dit is eigenlijk een complex van sporangiën, de resten van de wanden zijn als draden tusschen de sporen te zien) kussenvormig of afgeplat-bolvormig, 5 mm—6 cm diam., bruin of omgeven door een dun, zilverwit vliesje.

Hypothallus goed ontwikkeld uit vezelige draden.

Sporen rond, aan één kant afgeplat, roestbruin, aan den ronden kant verdikt en met dicht-netvormige lijsten, de afgeplatte kant is dun, met verspreide wratten, 6—8 μ diam.

De vruchtlichamen komen voor op dood hout, schuttingen, palen, boomstronken in voorzomer, zomer en herfst. Volgens Rabenhorst's Kryptogamen Flora zijn ze kosmopoliet.

Ons medelid, *Mejuffrouw P. J. S. Schure, Leidsche weg 135 te Voorschoten*, die zoo vriendelijk was bijgaande toelichting voor „Fungus” te willen schrijven, *houdt zich bijzonder aanbevolen voor toezending van rijpe vruchtlichamen van Reticularia Lycoperdon*.

VRAGENBUS

Ons medelid, de heer Bredius te Zeist, verzoekt de redactie, enkele door hem gestelde vragen op mycologisch gebied, door middel van „Fungus” te willen beantwoorden. Met veel genoegen en naar zijn beste weten wil ondergeteekende voldoen aan dit verzoek, dat als een blijk van groote belangstelling voor de vele interessante kenmerken en verschijnselen, die we bij paddenstoelen kunnen waarnemen, bijzondere waardeering verdient.

Te vraag: Wat is eigenlijk het verschil tusschen *Russula alutacea* en *Russula integra*? Kan *R. alutacea* slijmerig zijn bij regen? Kan *R. integra* droog of bijna droog zijn bij droog weer? Is het verschil in kleur van de sporen dezer beide duidelijk waar te nemen?

Antwoord: De voornaamste verschillen tusschen deze twee soorten, die veel op elkaar gelijken kunnen, zijn:

a. de *hoed* van *R. al.* is meestal droog en *dof*, zelden (bij vochtig weer) iets kleverig; die van *R. int.* is doorgaans min of meer kleverig, soms zelfs slijmerig, zelden droog en *glanzend*;

b. de *plaatjes* zijn bij *R. al.* in het allereerste begin roomkleurig, worden *spoedig* (zelfs reeds bij jonge exemplaren) *donker oker- of ledergeel*; bij *R. int.* zijn ze eerst wit, worden *langzamerhand* lichtgeel, *pas bij oudere exemplaren donkergeel*.

c. de *steel* is bij *R. al.* wit, *dikwijls gedeeltelijk rose of rood gekleurd*; bij *R. int.* wit, *bij uitzondering anders getint*;

d. de *sporen* zijn bij *R. al.* donkerder geel dan bij *R. int.*

e. *R. al.* is doorgaans *forscher* en komt *veel algemeener* voor dan *R. int.* Naar mijn meening is het onder *b* genoemde verschil verreweg het belangrijkste. Jonge exemplaren leenen zich voor een differentiaal-diagnose veel beter dan oudere, die dikwijls niet of zeer twijfelachtig uit elkaar te houden zijn. Beide *Russula*'s, die op dezelfde plaatsen en soms door elkaar heen groeien, zijn trouwens in elk opzicht uiterst variabel, waardoor het onderscheid dikwijls niet mogelijk is, wanneer slechts weinig materiaal ter beschikking staat. Ziet men ze in hun meest typische hoedanigheid te zamen, dan vallen de verschillen meestal duidelijk op.

Bij regen is de hoed van *R. al.* nooit slijmerig, hoogstens iets kleverig. Die van *R. int.* vertoont bij vochtig weer dikwijls een slijmlaag, die kan indrogen en het oppervlak dan glanzend maakt.

Het verschil in sporenkleur kan men, door de sporenfiguren te vergelijken, vrij goed waarnemen.

2e vraag: Is het bekend, dat het vleesch van *Fistulina hepatica* bij het afsnijden van de zwam witachtig (*niet* rood) kan zijn en den volgenden dag rood als biefstuk?

Antwoord: Het vleesch van *Fistulina hepatica* is licht of donker roodbruin van kleur, meestal zeer vochtrijk en rijkelijk voorzien van straalsgewijs verloopende, wit- of geelachtige vezels. Op dwarsdoorsnede is daardoor op „vleesch“-kleurigen achtergrond een netwerk van lichte strepen en vlekken zichtbaar. Hoe dichter deze op elkaar zitten en hoe minder „bloederig“ vocht wordt afgescheiden, des te lichter van kleur lijkt het vleesch. Hoewel ik bij de biefstukzwam nooit witachtig vleesch zag, zal m.i. de doorsnede van een bijzonder vezelig en betrekkelijk droog vruchtlichaam wel een min of meer „witte“ indruk kunnen maken, maar zoiets komt dan toch zeer zelden voor. In ieder geval is de waarneming van den heer B., die het (één maal?) met zekerheid heeft geconstateerd, interessant. Mogelijk trof een der andere leden iets dergelijks aan en willen allen eens op dit verschijnsel letten?

Een paddenstoel, die in alle overige opzichten op een biefstukzwam lijkt, kan niet anders dan deze geweest zijn. Het geslacht *Fistulina* telt in Europa slechts één soort.

3e vraag: Is de steel van *Mycena's* in het algemeen en van *Myc. alcalina* in het bijzonder, licht breekbaar of meer taai?

Antwoord: Van de meeste *Mycena's* is de steel eigenlijk noch licht breekbaar, noch taai. Men kan ze in het algemeen meer of minder ver ombuigen, vóór ze breekt. Tot de soorten, waarvan de steel een poging om ze te buigen meestal slechts korten tijd weerstaat, behooren o.m. *Myc. galopoda*, *haematopoda*, *elegans*, *atrocyanea*, *metata*, *alcalina*. Meer resistente stelen hebben o.a. *Myc. epipterygia*, *vulgaris*, *lactea*, *galericulata*, *rugosa*, *pura*, *capillaris*.

In twee stukken breken, zoodat de continuïteit geheel verbroken is, doet vrijwel geen enkele *Mycena*-steel; door de vezelige structuur, vooral van de buitenste lagen, blijven de deelen met elkaar in verbinding, zoodat men ze slechts door trekken of scheuren geheel los kan krijgen. Bij enkele soorten heeft de steel een taai-elastische oppervlakte, die als een onbeschadigd kokertje om de fractuurplaats heen blijft zitten (bij de algemeen voorkomende *Myc. epipterygia* meestal duidelijk waarneembaar).

4e vraag: Heeft de hoed van *Lactarius theiogalus* gordels?

Antwoord: De hoed van de zwavelmelkzwam is bijna altijd voorzien van één of meer gordels, die nu eens duidelijk, dan weer minder duidelijk te zien zijn. In dit laatste geval lijken 't dikwijls meer donkere vlekken, stippen of strepen, welke concentrisch kringvormig over het hoedoppervlak zijn verspreid. Bij uitzondering vond ik hoeden, waarop elk spoor van iets, dat op een gordel geleek, ontbrak.

5e vraag: Verkleuren de poriën van *Polyporus frondosus* door druk? Zoo ja, hoe?

Antwoord: De poriën van de eikhaas verkleuren niet door druk. Wel ontstaan daardoor iets donkerder vlekken, maar dat gebeurt vrijwel altijd, wanneer de uitmondigen van buisjes, welke dan ook, worden beschadigd en samengedrukt. Dat is echter niet, hetgeen men onder „verkleuring“ verstaat.

6e vraag: A. Ricken zegt in zijn „*Vademecum*“, onder no. 664, van *Inoloma bolare*: „Fleisch weisz, läuft gelbrötlich an“ en „Lamellen blasz zimtfarbig, rötend.“ Wil dat zeggen: door ouderdom of door breken, beschadigen of drukken? Duurt het dan lang, vóór dat de verkleuring komt?

Antwoord: De plaatjes van *Inoloma bolare* (roode gordijnzwam) zijn eerst roomkleurig, worden langzamerhand licht-, dan donkerkaneelbruin. Een langzaam optredende roodachtige verkleuring door *een of andere beschadiging* is, volgens mij, slechts zelden duidelijk waarneembaar, dikwijls echter niet of zeer twijfelachtig. (Vele auteurs vermelden deze verkleuring niet, o.a. Rea, Bigeard, Lindau). Bij oudere exemplaren zijn de plaatjes van nature veelal eenigszins roodachtig gekleurd.

Het vleesch is in het begin vuilwit of lichtgeel, later donkergeel of geelbruin. Op doorsnede, dus aan de lucht, neemt het zeer langzaam een roestbruine of roodachtige tint aan, welk verkleuringsproces dikwijls door druk wordt versterkt en versneld. Ook deze kleurverandering kan echter ontbreken of heel onduidelijk zijn.

Voor op- en aanmerkingen van anderen naar aanleiding van vraag en antwoord houd ik mij natuurlijk aanbevolen. Willen meerdere leden het voorbeeld van den heer B. niet eens volgen en van onze vragenbus gebruik gaan maken ?

DE VEYE.

EEN EN ANDER OVER DE GEPEPERDE MELKZWAM

In het zoo juist verschenen „bulletin trimestriel de la Société Mycologique de France" publiceert M. Frédéric Bataille een artikeltje met het opschrift: „Scheikundige kenmerken en geneeskundige eigenschappen van het melksap van de gepeperde melkzwam (*Lactarius piperatus*)". Daarin schrijft hij, dat deze, reeds in 1772 door Scopoli beschreven paddenstoel, die in Frankrijk zeer algemeen voorkomt, ondanks de brandend-heete smaak van melksap en vleesch, heel goed eetbaar is en als zoodanig op de markten wordt verkocht. Van het schaapje (*Lact. vellereus* Fr.), dat op dezelfde plaatsen, maar iets later verschijnt, verschilt ze, behalve door het gladde hoedoppervlak en de smalle, dicht opeen geplaatste, veelal dichotome lamellen, doordat het rijkelijk uitvloeiende melksap een bestanddeel bevat, dat in de schaapjesmelk niet voorkomt. Schrijver constateerde namelijk, dat melksap en vleesch van *Lact. piperatus* een indigo-blauwe verkleuring vertoonden, nadat ze 20 a 30 minuten in aanraking waren geweest met een reagens, bestaande uit gelijke gewichtsdeelen geconcentreerd zwavelzuur en formol van 40 %. Het zelfde verschijnsel kon hij waarnemen bij het vleesch, maar vooral bij de plaatjes, van sommige *Russula*'s, o.a. *R. sanguinea* Fr., *R. Queletii* Fr. en *R. luteotacta* Rea, terwijl de genoemde vloeistof geen reactie teweeg bracht bij het vleesch van *Lact. vellereus* en evenmin bij dat van *Russula sardonia* Fr. (= *R. drimeia* Cke.). Schrijver acht het bekend, dat bij de analyse van het melksap van *Lact. vellereus* door Braconnot sedert 1811 daaruit een bijzondere stof is geëxtraheerd „adipocire" genoemd, maar weet niet of dergelijke onderzoekingen ook bij het sap van de gepeperde melkzwam zijn verricht. In ieder geval wijst de zwavelzuur-formolreactie op de aanwezigheid van een zeer typisch bestanddeel. En hij noemt dan nog als een overtuigend bewijs daarvoor het met zekerheid geconstateerde en aan vele experimenten getoetste feit, dat *Lact. piperatus* bepaalde zgn. antiblenorrhagische eigenschappen bezit, een medische term, waarmee men zeggen wil, dat ze een gunstige werking uitoefent op ontstekingen met ettervorming. Tal van patiënten zouden snel en volkomen genezen zijn na inwendig gebruik van 250—300 gram verse melkzwam, slechts licht gebraden en een tikje gekruid. Hij besluit dan met op te merken, dat het nu de taak der geleerden, met name van de mycologische chemici is, om de samenstelling van deze belangrijke en merkwaardige substantie te ontdekken en ze zoo mogelijk te isoleeren, om ze voor wetenschappelijke, speciaal geneeskundige doeleinden te kunnen gebruiken.

DE VEYE.

WAARNEMINGEN

Voorjaar 1933

Van het afgeloopen voorjaar 1933 kan, wat de omgeving van Haarlem betreft, gezegd worden, dat van eenige soorten zwammen veel exemplaren opgekomen zijn, meer dan de laatste jaren het geval is geweest,

De Morieljes (*Morchella esculenta* (L.) P.) waren zeer algemeen; velen, die ik ontmoette, hadden dit eveneens opgemerkt en het kostte weinig moeite, de Voorjaartentoonstelling, welke hier door de NederL Natuurhistorische Vereeniging gehouden werd, dagelijks van versch materiaal te voorzien. In andere streken van ons land schijnt deze zwam ook in groot aantal te zijn waargenomen. In Aerdenhout vond ik een mooi exemplaar, dat twee groote, normaal ontwikkelde hoeden op één steel droeg.

Ook de Kapjesmorielje (*Morchella rimosipes* DC.) kwam weer op haar oude groeiplaats op,

Entoloma clypeatum L. was plaatselijk talrijk. Op één plek in Aerdenhout telde ik ca. 40 exemplaren.

Zeer veelvuldig kwam in Mei voor een roestzwam op Jacob's Kruiskruid (*Senecio Jacobaea* L. var. *discoideus* Koch): *Puccinia Schoeleriana* Plow. et Magn., die de bladeren opvallend oranje kleurde. In de duinen bij Vogelenzang was vrijwel geen plant onaangetast. Dit is het aecidiën-stadium; in Juli kwam daarvoor in de plaats het uredo- en teleutosporenstadium op Zandzegge (*Carex arenaria* L.).

In Juni waren verder vele Populieren (*Populus nigra* L.) aangetast door *Taphrina aurea* P., een ascomyceet uit de familie der Exoascaceae. Deze zwam veroorzaakt een galachtige misvorming van de bladeren en maakt daar met zijn asci groote oranje plekken, bij voorkeur aan de onderzijde.

Tenslotte volgen hier nog enkele data:

13 Mei: *Lycogala epidendrum* L. (slijmzwam) stadium van sporenvorming.

14 Mei: *Marasmius orades* Bolton.

5 Juni: *Helvella lacunosa* Afz.

16 Juli: *Helvella lacunosa* Afz.

Helvella crispa (Scop.) Fr.

Mycena acicula Fr.

Haarlem, Juli 1933.

G.L. VAN EIJDHOVEN.

NOG ENKELE BESTUURSMEDEDEELINGEN

Bede

De Penningmeester verzoekt zéér dringend

voor besparing en vereenvoudiging der administratie de contributie 1933—'34 ad f 5,— te willen gireeren op no. 90902 (Ir A. C. S. Schweers).

Bedenk wel: bij drie keer (dubbele) aanbieding der postkwitantie betaalt U f 5,20 doch krijgt de kas slechts ± f 4,80, Het verlies bedraagt dan ±8% (+ kosten drukwerk).

Gireer dus spoedig!

Nieuwe leden, adreswijzigingen

Reesink, Mej. E. J., Donkere Laan 8, Zeist.

van Schaik, G. A., Kleverparkweg 123, Haarlem.

Het adres van den Secretaris is thans Ericalaan 5, Wageningen.

MEDEDEELINGEN VAN DE REDACTIE

Onze Engelsche en Fransche zusterverenigingen „the British Mycological Society“ en „la Société Mycologique de France“ zullen hunne jaarlijksche bijeenkomsten en excursies houden respectievelijk van 18-23 Sept. 33 te Newcastle en van 24 Sept.-1 Oct. 33 te Oloron-Sainte Marie („Basses Pyrénées“). Voor programma en nadere bijzonderheden wende men zich tot de redactie.

Naar aanleiding van het verzoek, door een onzer leden tot de redactie gericht (zie blz. 3 van de Fungusomslag 1 Mei 33), om zoo mogelijk in Fungus te willen publiceerden een lijst van excursies en tentoonstellingen op mycologisch gebied, die door de verschillende afdelingen der Nederl. Natuurhistorische Vereeniging in het najaar zullen worden gehouden, is aan alle 33 afdelingen der N.N.V. om toezending van het desbetreffende programmagedeelte verzocht.

Tot nog toe werd slechts van een 5-tal bericht ontvangen, te weten van Apeldoorn, Hengelo, Wageningen en Zutphen, die schrijven op nog nader te bepalen datum en plaats vermoedelijk wel een excursie te zullen houden en van Zwolle, die meldt dit jaar geen excursie te zullen uitschrijven. Het resultaat is dus nog niet van dien aard, dat men er eenig houvast aan heeft. Ondergeteekende hoopt in het volgende nummer meerdere waardevolle gegevens te kunnen publiceerden, al zal het dan misschien grootendeels mosterd na den maaltijd blijken te zijn.

Even vóór het verschijnen van dit nummer werden de volgende berichten nog ontvangen:

Afd. Apeldoorn: Paddenstoelenexcursie in het Orderbosch op Zondag 1 October a.s.

Afd. Leeuwarden: Paddenstoelenexcursie op Zondag 8 October a.s. in het Oranjewoud te Heerenveen.

Afd. Breda: Paddenstoelenexcursie op nader te bepalen plaats en tijd.

Ondergeteekende verzoekt den leden vriendelijk, doch dringend, hem van rijkelijk copy (vooral ook waarnemingen, vondsten in de pers, verslagen, enz., enz.) voor de volgende Fungusnummers te willen voorzien. Geeft Uw oogen dit najaar de kost! „Fungus“ is nu ons officieele orgaan geworden en we moeten allen ons beste beentje voorzetten, om haar in dit deftige pakje een zoo goed mogelijk figuur te laten slaan.

DE VEYE.

